

Neděle 19.11.2006 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Zápas Božího lidu o svobodu“

Ex 5,1.2 + 8,8.25+28+10,8.24.25 12,31.32+34-36 Dt 6,20-23

V pátek jsme slavili státní svátek (*Den boje za svobodu a demokracii*) a připomínali si, že život ve svobodě není samozřejmostí. Před několika lety jsme vyslovovali datum „17. listopad“ s vděčností a rozechvěním. Dnes si už skoro ani nevzpomeneme. Také v tom je význam státního svátku, že má být ochranou před zapomením důležitých událostí. Když vztáhneme biblické rady na polistopadovou situaci, můžeme říct, že naším úkolem je připomínat sobě i svým dětem, že jsme žili v naší zemi 40 let v nesvobodě, zbavení občanských práv a vychovávání strachem. Bůh se však nad námi smiloval a přišel nám na pomoc. Bylo to jinak než kdysi v Egyptě, ale byla za tím stejně mocná a milostivá Boží ruka.

1. Boží plán pro církev

Pán Bůh má pro svou církev plán. Věřící lidé jsou povoláni ke svobodě a ke službě svému Bohu. Bůh nevedl Jákobovu rodinu kdysi do Egypta proto, aby je v cizí zemi nechal vymřít. On jim v Egyptě nepožehnal proto, aby v něm nakonec zemřeli jako otroci. Pán Bůh viděl trápení věřících a slyšel jejich volání o pomoc. Připravil si Mojžíše a Árona a poslal je k egyptskému králi s jasným požadavkem: „*Propusť můj lid, ať mi v poušti slaví slavnost.*“ Faraónovi se to nelíbí a nechce o tom ani slyšet! Starý biblický příběh vypráví o zdlouhavém vyjednávání s egyptským panovníkem. Nepomáhají prosby, nic nezmohou hrozby! – Ukazuje se, že Izraelci si svou svobodu nedokáží ani vyjednat diplomatickou cestou ani vybojovat cestou vzpoury! Zde pomůže jen zázrak, jen Boží zásah!

Na příkladu z dějin Izraele vidíme, že pravá svoboda je Boží dar! Ta svoboda, kterou Bůh připravuje Izraeli a později v Ježíši Kristu celému lidstvu zahrnuje všechny základní, bytostné potřeby každého člověka! Svoboda, o které mluví Bible, je synonymem nového života. Bůh má dnes pro všechny stejný plán, jaký uskutečňoval kdysi s Izraelem na cestě z Egypta. V Ježíši Kristu nám vydobyl svobodu, která znamená nový život s Bohem.

2. Několik možností svobody

Než Izraelští v tu kritickou noc opustili Egypt, musel Mojžíš předtím odmítnout všechny faraónovy návrhy. Musíme si uvědomit, že faraónovi šlo o armádu otroků. Proto hledal takovou variantu, která by vyhovovala především jemu. Na příkladu tohoto složitěho vyjednávání si uvědomujeme, že není všechno tou pravou svobodou, i když to navenek svobodu připomíná.

a) Nejdříve faraón navrhuje, *aby Izraelci sloužili Bohu v Egyptě*. To sice vypadá slibně, lepší než nic. Jenomže Bůh měl pro Izrael v úmyslu něco daleko slavnějšího! Jemu se jednalo o vysvobození Izraele, ne o jeho oběti!

Teprve svobodný Izrael může Bohu sloužit opravdově. Mojžíš odmítá tento kompromis a připomíná Izraeli i nám plný Boží plán záchrany a vysvobození. Izrael musí vyjít z Egypta, pokud má sloužit Pánu Bohu.

b) Faraón ustupuje a slibuje Mojžíšovi, že Izrael propustí, ale že *nemají odcházet daleko*. Je to lepší, ale Pán Bůh si nepřeje, aby Mu Izrael sloužil na poušti a žil při tom v Egyptě. Bůh chce, aby Mu jeho lidé cele patřili a - sloužili. A to budou moci pouze jako svobodní lidé.

c) Faraón se nevzdává a má v „rukávě“ ještě další zajímavý nápad. Když už Izraelští musí odejít z Egypta, aby sloužili svému Bohu na poušti, pak *ať odejdou jen muži*, jen dospělí, bez dětí. To je stejně chytré jako nebezpečné. Faraón oželí produktivní generaci, ale má postaráno o budoucnost. A když v Egyptě zůstanou děti, pak se tam budou ohlížet a vracet také jejich rodiče. Všichni moudří a chytří panovníci se snažili získat mládež... Babičky a rodiče ať si chodí do kostela, hlavně když tam nepůjdou děti. Dejme si na to pozor, co nám zde Bůh říká.

d) Už už se zdá, že mají Izraelci vyhráno, když faraón přichází s posledním návrhem: „*Jděte s dětmi, ale...bez dobytka!*“ Faraón chce do poslední chvíle diktovat podmínky odchodu Izraele z Egypta. A tak chce pro sebe utrhnout aspoň majetek Izraelců. Pán Bůh chce

vysvobodit svůj lid a vyvést jej z Egypta i s jeho majetkem! Také všechno to, co máme, patří Bohu a má Mu sloužit.

Mojžíš odmítá v Božím jménu takovou představu svobody, podle které Bohu stačí naše srdce, naše duše, a ostatní věci mohou zůstat Egyptu. Také to je důležitá lekce, kterou potřebujeme ve svém životě domýšlet...

3. Pravá svoboda Božích dětí – dnes

Od starých biblických dob nás dělí minimálně 3 tisíce let. A přece nám Pán Bůh na těchto událostech ukazuje něco důležitého pro náš křesťanský život, pro život ve svobodě.

Svoboda je Božím darem. Sami bychom si ji nedali a nevybojovali. Nemáme na to! Máme proti sobě velkého a silného nepřítele. Není to Egypt, je to ďábel. Ten chce, abychom zůstali jeho. On nám nabízí různé varianty služby Bohu. On dobře ví, že pokud neodevzdáme Pánu celé srdce, celý život, že bude mít k nám vždy přístup a vliv na nás. – Ovšem tento náš nepřítel Boží a lidský už byl poražen. Pán Ježíš nad ním zvítězil a zvítězil za nás. Tak jako bojoval Bůh za svůj lid v Egyptě, tak bojoval Pán Ježíš za nás na Golgotě. Někdy to trvá dost dlouho, než se jako křesťané proboujeme k té plné svobodě Božích dětí. Necháme se snadno ovlivnit a přistoupíme na nějaký kompromis.

a) První nedorozumění spočívá v tom, že si myslíme, že můžeme zůstat tam, kde jsme, že můžeme zůstat takoví, jací jsme a že můžeme sloužit Pánu Bohu. Milí přátelé, to nejde. Bůh nepotřebuje naši výpomoc, On nestojí o naše „oběti“. On chce naše srdce. On nám chce dát plnou svobodu. Dokud neprožijeme Boží vysvobození, nemůžeme sloužit Bohu!

b) Dost často se daří ďáblu získat věřící pro tu další variantu. Podle faraóna - ďábla můžeme sloužit Bohu, ale nesmíme odcházet daleko. Říkáme tomu „*nedělní křesťanství*“: celý týden žijeme podle toho, jak se nám to hodí a líbí a v neděli „sloužíme“ Bohu tím, že jdeme do kostela. Ani to není to, co Bůh s námi zamýšlí. Pán Ježíš k tomu říká: „*Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům!*“ A my to vesele zkusíme a říkáme si, že to není tak špatné.

Do shromáždění spěcháme proto, abychom se nemuseli bát smrti, a do světa proto, abychom náhodou o něco nepřišli! Kdo chce být zadobře s Bohem i se světem, stává se nakonec odpadlíkem!

c) Jiné pokušení spočívá v představě, že služba Bohu je věcí dospělých! Omyl! Boží plán záchrany zahrnuje také děti! Kolik rodičů se podařilo ďáblu v minulosti zastrašit a zmást! Kolik jich přestalo chodit do kostela a před dětmi zamlčovalo Boží pravdu! – Dnes už to vypadá jinak. Zákazy a omezení jsou pryč... Dnes je větším problémem nemoudrá, příliš liberální výchova a špatný příklad nás dospělých křesťanů...Pamatujme na to, že Pán Bůh chce požehnat dospělým, mládeži i dětem. On chce být Pánem celých rodin a Jeho vůli je, aby z „Egypta“ hříchu vycházely také (naše) děti!

d) Ten poslední omyl, který se snadno usadí v mysli křesťanů, je představa, že Bohu stačí naše srdce a všechno ostatní je naše. To je představa *konzumního* způsobu života a konzumního křesťanství. – Ani tato varianta se Bohu nelíbí. Bůh chce, abychom pochopili, že všechno, co máme, jsou Jeho dary a že Mu je máme dávat k dispozici.

Takový je Boží plán s námi. Bůh chce, abychom byli cele Jeho a opravdu svobodní. V Kristově smrti pro nás připravil nový život a chce, abychom tento život vírou přijali a žili ve svobodě Božích dětí. Nechme se k této svobodě nově povzbudit a „vyvést“. „*Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otrocké jho.*“

(Ga 5,1).

(Praha 18.11.2006 – B.Kaleta)